

Ahí te va mi corazón-he
pechadito con dos llaves,
ábrelo y métete dentro
que tú solito bien cabes.

Esas cartas que se escribían... Tamén hai outra, tamén lle mandei outra postal que tamén lle decía cunha flor moi bonita e un paxariño no medio da flor. E escribinlle unha copla. A copla é así, deixame pensar...

Te mando este pagharo
entre este ramallito,
no lo dejes escapar-e
ábrela con coidadito.

Esto deciallo na carta.

As entrañas dunha pulgha
i o corazón dun piollo
son pra dar ó meu marido
que non me come de todo.

Por un Pepito me muero
y no me lo quieren dar-e,
ábreme la sepultura
que me quiero enterrar-e.

Por un Pepito me muero
y por él me mato tanto
se lo voy pedir a Roma
me lo dá el Padre Santo.

Pepe, Pepiño, Pepe
ollos de millo miúdo
pensas de engañalas nenas
de noite polo escuro.

Aunque me vaya muy legos
yo no dejo de mirarte.
Para mí llenas el mundo
con ser el mundo tan ghrande.

Terás esa tamén? Acórdanme unha chea delas. (...) Díxenlle eu:

Señor cura,
a doutrina non lla sei

Pero sabíaa. Eu:

Preghúntame unha cantighiña
que aghora eu lla repenicarei.

(Risas) Dixo el: Si? Pois veremos logho, a ver logho como repenicas a doutrina tamén.